

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Barcsa László ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Homoki Tamás ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen szerződésből eredő követelés iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2007. június hó 28. napján kelt 10.G.40.118/2005/68-I. számú ítélete ellen a felperes által 69. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 232.200 (Kettőszázharminckettőezer-kettőszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 464.400 (Négyszázhatvannégyezer-négyszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes, mint vállalkozó és az alperesi jogelőd, mint megrendelő között 2003. július 7. napján vállalkozási szerződés jött létre, amelyben a felperes egy raklap követő rendszer kiépítését vállalta az alperesi jogelőd részére. Az alperes vonatkozásában jogutódlás következett be, ezért a szerződést 2003. december 18. napján módosították. Ezen túlmenően a felek a szerződés teljesítésének határidejét többször szóban és írásban is módosították, legutolsó határidőként 2004. október 1. napját kötötték ki. A vállalkozási szerződésben megjelölt teljes rendszer (fő- és alrendszerek) kiépítésére és azok átadására nem került sor. A felek között 2005. január 24. napján egyeztetés történt, ahol az alperes jelezte, hogy a szerződés nem teljesítése miatt érdekmúlás következett be, a továbbiakban a szerződéses

jogviszony fenntartása nem áll érdekében. A jogviszony felszámolásában a felek egyetértettek és megkísérelték az egymás közti elszámolási kérdéseket tárgyalásos úton rendezni, de az nem vezetett eredményre. A felperes 2005. március 3. napján kelt levelében az általa leszállított szoftverek ellenértékének megfizetésére szólította fel az alperest, és a levélhez mellékelte a hivatkozott szoftverek ellenértékéről szóló számlát is. Az alperes a számlát nem fizette ki.

A felperes módosított kereseti kérelmében 7.740.000 Ft, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Elsődlegesen azért kérte az alperes marasztalását, mert a szerződés teljesítésének ellehetetlenülése az alperes érdekkörébe esik. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy az alperes szerződésszegéssel okozott kárt a felperesnek. Harmadlagosan a jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó szabályok szerint kérte az alperes marasztalását. Állította, hogy a felperes által leszállított iFIX szoftvernek az engedélyese az alperes, ezeket a szoftvereket a felperes hasznosítani nem tudja, ezért visszaszállításuk számára nem megfelelő.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a felperes a szerződésben vállalt teljesítési határidőt elmulasztotta, a rendszer egyetlen elemét sem adta át az alperes részére. A szerződés későbbi teljesítése az alperesnek már nem állt érdekében, az érdekmúlást jelentett számára. A felperes, mint szakvállalkozó a szerződés teljesítése körében nem úgy járt el, ahogyan az tőle elvárható lett volna. Az elsődleges és másodlagos kereseti kérelmeket azért kérte elutasítani, mert a szerződés ellehetetlenülése nem az alperes érdekkörébe vezethető vissza és az alperes szerződésszegő magatartást sem tanúsított. A harmadlagos kereseti kérelem vonatkozásában előadta, hogy a peres felek közötti szerződéses kapcsolat a jogalap nélküli gazdagodás szabályai alkalmazását kizárja.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest perköltség, valamint le nem rótt eljárási illeték megfizetésére. Széles körű bizonyítás lefolytatása után - a tanúvallomások, okirati bizonyítékok és döntő mértékben a perbeli szakértői vélemény alapján - megállapította, hogy a szerződés megghiúsulása, lehetetlenülése nem a megrendelő érdekkörébe esik, így az elsődleges Ptk. 399. § c./ pontjára alapított felperesi igény alaptalan. A felperesi vállalkozó informatikai szempontból alkalmas volt arra, hogy az általa vállalt szerződést teljesítse, ugyanakkor a szakvállalkozó felperes a teljesítés körében nem tudta felmérni a feladatait, és ezeket nem tudta megfelelő módon közvetíteni az alvállalkozója felé. A nem megfelelő követelmény felmérés és annak tovább közvetítése - a módszertani megközelítés hiánya miatt is - az alperes részére használhatatlan végterméket jelentett. A felperestől, mint szakvállalkozó cégtől elvárható lett volna, hogy feladatai megvalósítására rendszertervet készítsen, amelyre nem került sor. A felperes a megvalósítás körébe alvállalkozót vont be, akivel feladatait és tevékenységét nem megfelelően hangolta össze. Ilyen körülmények között a szerződés lehetetlenülésének megrendelői érdekkörébe esése nem állapítható meg. Kifejtette, hogy a másodlagos kereseti kérelem is alaptalan, mert a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem állapítható meg, hogy az alperes szerződésszegése miatt maradt volna el a vállalkozási szerződés tárgyának

megvalósítása. A felek együttműködési és tájékoztatási kötelezettségüknek eleget tettek, az alperes módosított igényei tekintetében megfelelő módon - emailben, vagy levelezés útján - jelzéssel élt a felperes felé. A felperes ugyanakkor az igények teljes körű pontosítását és előzetes felmérését a feladat megvalósításához szükséges módszertan és a megvalósítás során alkalmazandó eljárás leírása tekintetében nem teljesítette. Megállapította, hogy a végső teljesítési határidőben átadás-átvételre nem került sor, ugyanakkor ezt követően az alperes megfelelően igazolta, hogy a késedelmes teljesítés miatt már nem áll érdekében a vállalkozási szerződés teljesítése. A felperes ezt az alperesi igényt elfogadta azzal, hogy a felek együttesen próbálták a szerződést közösen megszüntetni és e körben egymással elszámolni, azonban ez eredményre nem vezetett. A harmadlagos kereseti kérelmet azért ítélte megalapozatlannak, mert a peres felek közötti szerződéses jogviszony a jogalap nélküli gazdagodás szabályainak alkalmazását kizárja. Kimondta, hogy az iFIX szoftver árának megtérítésére irányuló kereseti kérelem valamennyi jogcímen azért alaptalan, mert az iFIX rendszer megrendelése és leszállítása indokolatlan volt. A szerződés teljesítéséhez az elkészített szoftver az iFIX rendszer nélkül is tudott volna működni. Amennyiben pedig a hivatkozott rendszerre a telepítéshez és teszteléshez nem lett volna szükség, úgy indokolatlanul igényli ennek költségét a felperes az alperestől. Megállapította azt is, hogy a felperes a szerződés teljesítése érdekében feladata elvégzése során nem a tőle elvárható gondossággal járt el. Mellőzte annak a felperesi bizonyítási kérelemnek a teljesítését, amely új szakértő kirendelésére irányult figyelemmel arra, hogy a szakvélemény aggálytalan volt. A felperes által felvetett ellentmondások tekintetében a szakértők meghallgatásra kerültek, a felperes az általa feltett kérdésekre válaszait megkapta.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelmének történő helyt adást, másodlagosan az elsőfokú ítélet megalapozatlanság miatti hatályon kívül helyezését és ugyanezen bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását kérte. Állította, hogy az iFIX-ek megrendelése szükséges volt, az iFIX-ek megvásárlása okainak vizsgálata nem szakértői kérdés, így indokolatlanul vette a bíróság figyelembe a szakértő e tárgykörben tett nyilatkozatát. Előadta, hogy az alperes valójában az iFIX-et és a többi kapcsolódó szoftvert a gyártáskövető rendszertől teljesen függetlenül rendelte meg. Az alperes saját döntése volt az iFIX megvásárlása, miután a felperes teljes körűen tájékoztatta annak tulajdonságairól és felhasználási lehetőségeiről, így nem a felperes javaslatára vásárolta meg azokat. Miután az alperes a vonalkód követő rendszertől függetlenül rendelte meg az iFIX-eket és a kapcsolódó szoftvereket, nem releváns az a kérdés, hogy a vonalkód követő rendszer mennyire működőképes, így az alperes az iFIX-ek megvásárlásával összefüggő költséget mindenképpen megtéríteni köteles a felperes részére. Előadta továbbá, hogy a felperesi teljesítés lehetetlenülése az alperes magatartására vezethető vissza, ugyanis az alperes nem engedte be a telephelyére a felperes munkatársait a közös megegyezésen alapuló és mindkét fél által elfogadott véghatáridő előtti egy hónapban. Állította, hogy az alperes olyan magatartást tanúsított, amely szerződésszegésnek minősül. Indokolatlanul állapította meg az elsőfokú bíróság,

hogy a vállalkozási szerződés tárgyának átadás-átvételére nem került sor. Részleges átadás-átvétel történt, ennek keretében kerültek az alpereshez a szoftverek. Előadta továbbá, hogy a projekt átadásának, illetve befejezésének ellehetetlenüléséhez az alperes nagymértékben hozzájárult, ugyanis folyamatosan új igényeket jelzett a felperes felé. A felperes minden tőle telhetőt megtett, ami egy szakembereket foglalkoztató társaságtól az adott helyzetben elvárható annak érdekében, hogy a szoftverfejlesztés időben befejeződhessen. Valójában a végső teljesítésre azért nem kerülhetett sor, mert az alperes folyamatosan változtatta igényeit. Az alperes a kezdeti igényektől a fejlesztés során nagymértékben, és az eredeti rendszertervtől jelentős mértékben tért el, így a kezdetben kidolgozott rendszerterv szerinti fejlesztést nem lehetett tovább tartani. A rendszertervet egyébként a felperes megfelelő alapossggal dolgozta ki, alaptalanul állapítja meg a szakértői vélemény, hogy ilyet a felperes nem szolgáltatott. A felperes és alvállalkozói folyamatosan együttműködtek mind egymással, mind az alperes munkatársaival, azonban az alperes folyamatosan olyan új igényekkel állt elő, amelyek eltértek az eredeti rendszertervtől, így lehetetlen volt egységes és logikus tervet kialakítani a szoftverfejlesztés irányát és megszervezését illetően. A szakvélemény nem tárt fel kellő alapossggal a szoftver problémáinak okait, figyelmen kívül hagyott a per szempontjából lényeges kérdéseket, ezért mindenképpen indokolt lett volna új szakértő kirendelése. Állította, hogy az alperes a szerződéses jogviszonyban nem a Ptk. 4. §-a és 277. § /4/ bekezdése szerint járt el, megsértette együttműködési kötelezettségét és a szerződés az alperes hibájából hiúsult meg.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a peres felek közötti vállalkozási szerződés tartalma egy raklap követő rendszer kiépítése volt az alperes részére, a módosított határidők szerint 2004. október 1. napjáig. Ezen szerződésben vállalt kötelezettségének a felperes nem tett eleget, a raklap követő rendszert nem építette ki és annak átadására sem került sor. Az alperes - a perben rendelkezésre álló adatokból egyértelműen megállapíthatóan - a szerződés teljesítése során az együttműködési kötelezettségének mindvégig maximálisan eleget tett, a felperesi teljesítést semmilyen formában nem akadályozta. A felperes által hivatkozott utolsó hónapra eső tesztelésnek nyilvánvalóan csak akkor lett volna létjogosultsága, ha a raklap követő rendszer ezen időpontban már olyan készültségi fokban lett volna, hogy az alkalmas lett volna az érdemi próbaüzemre. Ezzel szemben a szakértők egyértelműen megállapították, hogy a felperes által létrehozott szoftvernek olyan alapvető hibája volt, amely teljes mértékben akadályozta annak a használatát. A felperes által elkészített rendszer teljes mértékben működésképtelen, és érdemi tesztelésre a felperes által hivatkozott időpontban alkalmatlan volt. Nyilvánvaló tehát, hogy ha a felperes több, mint egyéves időtartam alatt a raklap követő rendszer alapfunkcióját sem tudta megvalósítani, úgy az általa hiányolt négyhetes időtartam nyilvánvalóan nem lett volna elegendő a szerződésben vállalt raklap követő rendszer kiépítésére, annak tesztelésére, valamint a szerződésben vállalt egyéb feladatok elvégzésére. Az iFIX szoftverek és a többi kapcsolódó szoftver megvásárlására kizárólag azért került sor, mert a felperes úgy nyilatkozott, hogy a szerződés tárgyát képező raklap követési rendszer működéséhez ezen szoftverek nélkülözhetetlenek.

Nem valós tehát az az állítás, hogy a felperestől teljesen függetlenül került volna sor ezen rendszer alperes részéről történő megrendelésére, illetve megvásárlására. A peres felek közötti és a felperesi fellebbezésben hivatkozott levél- és emailváltások éppen azt támasztják alá, hogy az alperes együttműködési kötelezettségének maximálisan eleget tett, a kért adatokat, információkat határidőben a felperes rendelkezésére bocsátotta, a helyszíni munkavégzés lehetőségét biztosította, az általa tapasztalt hibákat, problémákat haladéktalanul jelezte, és a felperes megkereséseire egyebekben is haladéktalanul reagált. Ezért sem a szerződés teljesítésének ellehetetlenülése, sem pedig a szerződés megszegése nem az alperes tévőleges magatartására, vagy mulasztására vezethető vissza. Megállapítható ugyanakkor, hogy a felperes nem a tőle telhető módon járt el a szerződés teljesítése érdekében, megfelelő rendszertervet nem készített, és a szerződés tárgyának megvalósítására sem került sor. Az alperes többlet igényeket nem fogalmazott meg a felperes felé, csupán eredeti igénye megvalósításához szükséges információkat, kéréseket, a kijavítandó hibákat jelezte. Amennyiben azonban még ez a felperesi hivatkozás helytálló is lenne, és az alperesi észrevételek, kifogások új többletigényként lennének definiálhatók, azt a szakértők egyértelműen megállapították, hogy a felperesnek kellett volna ezeket megfelelően kezelnie, és így ez nem képezhetne volna a felperesi késlekedés, nem teljesítés okát. A perbeli szakértők szakmai felkészültségéhez, objektivitásához kétség nem fér, a szakvélemény a per eldöntéséhez szükséges szakkérdések vonatkozásában teljes körű, egyértelmű és ellentmondásmentes, így új szakértői vélemény beszerzésének oka nem áll fenn.

A fellebbezés **alaptalan.**

A peres felek közötti Ptk. 389. §-a szerinti vállalkozási szerződéses jogviszonyban a felperes elsődleges kereseti kérelme alapján azt kellett vizsgálni, hogy a szerződés ellehetetlenülése bekövetkezett-e, s ha igen az az alperesnek felróható-e vagy sem. Amennyiben egy szerződésben olyan szolgáltatást kötnek ki a felek, amelynek teljesítése lehetetlen, a szerződés semmis (Ptk. 227. § /2/ bekezdés). Ha azonban a szerződés eredetileg nem irányult lehetetlen szolgáltatás teljesítésére, de utóbb olyan változás következett be, amely miatt a szolgáltatás teljesítése nem lehetséges, a teljesítés lehetetlenné válására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni (általános szabály Ptk. 312. §, különös szabály a Ptk. 399. § a.-c./ pontjai). A teljesítés lehetetlenné válhat jogi és fizikai okból, de előfordulhat a lehetetlenülés érdekbeli és gazdasági okból is. Az ítéletábra álláspontja szerint a perbeli esetben egyik lehetetlenülési ok sem állapítható meg, ugyanis a peres felek közötti szerződésben megvalósítani vállalt eredmény, szolgáltatás jogszabályok által nem tiltott, és utóbb sem következett be olyan jogi szabálykörnyezeti változás, ami a teljesítés lehetetlenülését jogi okból kiváltotta volna. A felperes helyettesíthető dolog előállítását vállalta - kétségtelenül az alperes igényeinek megfelelő, egyediesített formában. A felperes - a szakértői vélemény megállapításai szerint - szakember gárdáját illetően képes lett volna a szerződésben vállalt eredmény létrehozására, azaz a szerződés teljesítésére, és olyan fizikai okok sem következtek be a szerződés

teljesítése során, amely a szolgáltatás tárgyát képező mű elkészítését fizikai okból lehetetlenítette volna. A szerződéskötés után olyan változás sem állott be, ami miatt a

szolgáltatást csak előre nem látott rendkívüli nehézségek, vagy aránytalan áldozatok árán lehetne teljesíteni, ezért ezt a kötelezettől nem lehetne elvárni. Kimondható tehát, hogy érdekbeli lehetetlenülés sem állott be, amennyiben ugyanis a felperes megfelelően mérte volna fel az alperesi igényeket, úgy megfelelő rendszerterv elkészítése mellett, a szükséges szakértelmű alvállalkozók bevonása alkalmazásával feladatait teljesíthette volna. Döntő jelentősége van annak a szakértői megállapításnak, hogy a felperes által elkészített rendszerterv a rendszertervvel szemben támasztott követelményeknek nem felel meg, így az a munka kivitelezésének megfelelő alapjául nem szolgálhatott. Ilyen előfeltételek mellett nem lehetett megállapítani azt sem, hogy az alperes által menet közben felvetett módosítások új igényeket, vagy a meglévő igények pontosítását jelentették. Mindennek jogi következménye az, hogy a szakember vállalkozó felperes terhére lehet értékelni a nem megfelelő rendszerterv, illetve annak hibái következményeit. Megállapítható az is, hogy a peres felek közötti jogviszonyban gazdasági lehetetlenülés sem következett be, ugyanis a szerződés megkötésekor a felek nem hagyhatják figyelmen kívül a gazdasági tényezők és a piaci viszonyok kisebb- nagyobb mérvű változásának lehetőségét, és kereskedelmi kockázatot viselniük kell, csupán az átlagosat meghaladó mértékű gazdasági tényező változás jelenthet olyan okot, ami a gazdasági lehetetlenülést jogi értelemben megalapozottá teszi. Megjegyzendő, hogy ilyenre a felperes még utalásszerűen sem hivatkozott. A szerződés lehetetlenülésének egyik oka sem állapítható meg, azaz a szerződés megszegésének ezen esetköre nem valósult meg. Nyilvánvaló, hogy amennyiben a lehetetlenülés be sem következett, úgy szükségtelen azt vizsgálni, hogy az valamelyik fél érdekkörébe esik-e vagy sem. Az ítéltábla nyomatékosan utal arra, hogy jogi értelemben a lehetetlenülés és a szerződés teljesítésének valamely okból történő elmaradása, így a vállalt eredmény megghiúsulása egymással nem azonos fogalmak.

A felperes hivatkozott arra is, hogy a szerződést az alperes azzal szegte meg, hogy együttműködési és tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, igényeit folyamatosan változtatta és a teljesítési határidő lejártá előtti utolsó egy hónapban a felperest megakadályozta a helyszíni tesztelésben. Az ítéltábla álláspontja szerint ezen felperes által állított szerződésszegő magatartások nem állapíthatók meg. Éppen a felperesi fellebbezésben hivatkozott email- és levélváltásokból állapítható meg, hogy a peres felek között a kapcsolattartás folyamatos volt, minden felperesi igény és felvetés tekintetében az alperes megfelelő határidőben nyilatkozott. Az pedig a szakértői vélemény megállapításából következik, hogy miután a felperes megfelelő rendszertervet egyáltalán nem szolgáltatott, így az a körülmény egyértelműen a felperes terhére esik, hogy rendszerterv hiányában a rendelkezésre álló adatokból utólag nem állapíthatók meg, hogy mely alperesi igények tekinthetők valóságosan új igénynek (pótmegrendelésnek) és melyek azok, amelyek csak a már meglévő igények pontosítását célozzák. Ezen megállapítás mellett nyilvánvaló, hogy olyan alperesi szerződésszegő magatartást megállapítani nem lehet, ami az együttműködési kötelezettség megsértése, vagy folyamatos új megrendelői igények jelzése tekintetében nyilvánulna meg. A rendelkezésre álló adatok alapján az sem

állapítható meg, hogy az alperes magatartásával megghiúsította, vagy akadályozta volna a felperest a végső határidőn belüli teljesítésben, ugyanis a szakértői vélemény egyértelmű

atekintetben is, hogy a felperesi részteljesítés alkalmatlannak tekinthető, így a teljesítési határidőt megelőző egy hónapban a felperes által elkészített munkaeredmény nem tekinthető olyannak, amely alkalmas lenne arra, hogy azt a felperes csupán teszteléssel javítsa, azaz a teljesítés megghiúsulásának nem az oka, hogy az utolsó egy hónapban a felperes teszteléseket már nem végezhetett. Így amennyiben igaz is, hogy az alperes a teljesítési határidő lejárta előtti egy hónapban akadályozta a felperes helyszíni munkavégzését, ennek a kérdésnek a jogvita eldöntése szempontjából relevanciája nincs. Alkalmatlan szolgáltatással ugyanis szerződésszerűen teljesíteni nem lehet.

Itt utal az ítéltábla arra, hogy a felperesi fellebbezés alaptalanul hivatkozott arra, hogy a szakértői vélemény megalapozatlan lenne és szükséges lett volna az elsőfokú eljárásban új szakértő kirendelésére. Önmagában az a körülmény, hogy a szakvélemény nem a felperesi álláspontot támasztja alá, még nem teszi megalapozatlanná a szakértő megállapításait. A társszakértő segítségével elkészített szakvélemény alapos, logikus és ellentmondásmentes, egyetért az ítéltábla az elsőfokú bírósággal abban, hogy az aggálytalanként az ítéltábla alapjául szolgálhatott. A felperesnek az elsőfokú eljárás során lehetősége volt a szakértőhöz személyesen is kérdéseket intézni és a szakértő valamennyi a felperes által felvetett kérdésre megfelelő választ adott, ezen válaszok tükrében sem lehet a szakvélemény aggályosságát, kétségességét megállapítani.

Az iFIX rendszer és hozzákapcsolódó szoftverek tekintetében az ítéltábla álláspontja az, hogy a felperesi cég többségi tulajdonosa cégének munkatársának előadása (**tanú 1** tanú 14. jegyzőkönyv 10. oldal ötödik bekezdésében tett nyilatkozata) alapján cáfolható az a felperesi állítás, hogy a iFIX rendszerek megvásárlására a perbeli vállalkozási jogviszonytól függetlenül, az alperes külön kérésére került sor. Amennyiben ugyanis a szakembernek tekinthető felperesi vállalkozó előadása szerint ezen rendszerre a teszteléshez szükség van, úgy életszerű és logikus, hogy az alperes ezen nyilatkozat hatására dönt a rendszerek megvásárlásáról. Azt ugyanakkor a szakértői vélemény egyértelműen leszögezi, hogy a vállalkozási szerződés teljesítéséhez az elkészített szoftver az iFIX rendszer nélkül is tudott volna működni, ilyen rendszerre sem a telepítésre, sem a teszteléshez nem volt szükség, így alappal a felperes annak ellenértékét az alperestől nem követelheti.

Összességében az állapítható meg, hogy a perbeli vállalkozási szerződést a felperes egyáltalán nem teljesítette, a vállalt eredményt szolgáltatni nem tudta és az iFIX rendszerek szükségtelensége miatt az általa állított részteljesítést jogi értelemben szerződésszerű teljesítés elemeként elfogadni nem lehet. Mindebből következően alaptalan a felperesnek az általa állított részleges teljesítésre alapított megtérítési igénye, azaz az alperes a szükségtelenül megvásárolt iFIX rendszerek árának megtérítésére nem kötelezhető. Tekintettel arra, hogy a szerződésben kikötött

módosított teljesítési határidő leteltéig alkalmas, szerződésszerű felperesi teljesítésre nem került sor, utóbb a peres felek közötti egyeztetésen pedig közösen egyetértettek abban, hogy a jogviszony további fenntartása, a kikötött teljesítési határidőn túli felperesi teljesítés az alperesnek már nem áll érdekében, így ezzel a felek közötti szerződéses jogviszony véglegesen lezártnak tekinthető, azaz a felperes további munkaeredmény előállítására

nem köteles, a fentebb részletezettek szerint viszont alappal az alperessel szemben elszámolási igényt nem érvényesíthet.

A fentiekre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta. A felperes a másodfokú eljárásban is pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll az alperes jogi képviselőjével kapcsolatosan felmerült és az ítélőtábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ pontja, valamint /5/ bekezdése és 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított 193.500 Ft + 20 % ÁFA mértékű ügyvédi munkadíjból. A pervesztes illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült felperes az 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának /3/ bekezdésére figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /2/ bekezdése, valamint 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján köteles a fellebbezési eljárás során felmerült le nem rótt eljárási illeték viselésére.

Szeged, 2007. december 11. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
előadó bírő

Dr. Lakatos Péter sk.
táblabíró